

Tülevél

Gondolom nem én vagyok az egyetlen, aki először hallva a táj (ékozdási) futás kissé mesterségesen "problémává" duzzasztott témájáról, azt néhány másodperc alatt "helyére tette" és gyors véleményalkotás után napirendre tért felette.

Hogy most mégis ezzel a szerintem áll-problémával foglalkozom annak nem sportágunk új "beceneve", hanem a kísértő negatív jelenségek az oka. Ez a palackjából kiszabadított szellem félelmetesen növekszik, és félő, hogy hamarosan betölti az egész láthatárt. Mikor a "tájfutás" kifejezés nyilvánosan először megjelent, jelentéktelen dolognak tűnt, most mégis mindenki róla beszél, vele foglalkozik. Az előbb szándékosan használtam a "szellem" kifejezést. Ez a téma lehet méreteiben óriási, de belül csak egy árny, egy megfoghatatlan semmi. Ahogy a kísértet is csak ijeszteni tud de ártani nem, úgy sportágunk jövője sem függ az új kifejezés elfogadásától, vagy elutasításától. Bátran merem állítani, hogy ez a véleményem nem egyedülálló, hanem azon sporttársaim nézetét is képviseli akikkel gyakorta találkozom és természetesen, hogy minden sportágunkkal kapcsolatos témát megvitattunk. Ez a tábor elég népesnek tekinthető (pillantson csak be bárki a Császárszoda vasárnap délelőtti öltözőjébe) feltételezem tehát, hogy más berkekben is hasonlóképpen vélekednek. Vannak azonban, akik mégis lándzsát törnek az új kifejezés mindenképpen elfogadása, vagy elutasítása mellett, ami természetesen nem baj addig, amíg a vita az őt megillető keretek között folyik. Az viszont semmiképpen nem engedhető meg, hogy a fenti párbeszéd ürügyén bárki is sértő hangnemben fejtse ki nézeteit, durva, kioktató módon utasítsa rendre azokat, akik esetleg másképp vélekednek egyes dolgokról mint ő.

Sajnos a TF. 1974. decemberi számában ennek igen csunya megnyilvánulását tapasztaltuk. Az ujság első oldalán lévő szerkesztőségi "széljegyzet" arra utalt, hogy a témával kapcsolatban sok véleménynyilvánítás várható, és ennek első, "humoros" darabját a mai számban, a Tülevél rovatban közlik. Sajnos ebben az írásban a humornak a nyomatát sem lehetett fölfedezni, annál több erőltetett hasonlatot, zavaros érvelést, és bántó, sőt durva rendreutastást olyanokkal szemben, akik a témával kapcsolatban jóhiszeműen foglalkoztak.

A cikk érvelését fölösleges támadni, azok önmagukat támadják, hiszen még egyetlen sportág sem bukott bele, hogy hivatalos elnevezése mellett egy olyan "közzsajon-forgó" beceneve is átment a köztudatba, ami esetleg

nem fejezi ki a sportág lényegét. (Foci, kosár, bunyó, ping-pong, bringa) Magánál a "tájfutás" szónál jóval több kárt okoz a róla megjelent írás. Külső szemlélő, aki véletlenül elolvassa, és sportágunkat nem ismeri milyen véleményt alkot rólunk egy ilyen íráson keresztül? Ezek még itt tartanak? Ez a fő témájuk, hogy még a szaklapjukban is erről vitáznak?

És itt a másik probléma, ami már nem a szerző, hanem a szerkesztőség hibája. Ennek az írásnak megszületni sem lett volna szabad, mégkevésbé megjelenni. Ez tette lehetővé, hogy ne csak a névszerint kipellengérezett személyek, hanem egy jelentős létszámú csoport - akik már régóta használjuk a "tájfutás" kifejezést - céltáblává váljunk.

Befejezésül saját véleményem: Ha az egész kérdéskomplexummal kapcsolatban befektetett sok energiát lényegesebb dolgokra fordítottuk volna (a versenyzők edzésbe, a pályakitűzők térképjavításba, az aktívák ügyintézésbe) lehet hogy egy vagy két lépcsővel előbbre tartanánk....

Kempelen Miklós

OSC

Göbölös Istvánnak a TF 1974-12. számában megjelent tülevelével kapcsolatban szükségesnek tartom megjegyezni az alábbiakat: Göbölös sporttárs levelét megelőzően szabályszerűen beküldött versenyjegyzőkönyvben szerepel az óvása és az arra adott ellenőrzőbírói válasz is. Idézem: "Az óvás jogosságát megállapítottam, az eredmény törlését nem tartom indokoltnak, mert az eredményes versenyzést nem gátolta a megengedettnél nagyobb mértékben Matuszka Józsefné ellenőrzőbíró (II. oszt.)." Lényegében ugyanez az indoklása az október 6-ra keltezett sokszorosított eredményértésítőben szereplő válasznak is. Így formailag szabályszerűen járt el a versenybírótság csupán az óvási díj visszafizetését nem tette meg.

Hajdu Kálmán

MTFSz Minősítő és Nyilvántartó
Bizottság
vezetője